

Jak čokoládová pepermintka ke štěstí přišla

Těžká, zaoblená a hodně čokoládová pepermintka ležela v regále obchodního domu v sáčku s nápisem „Výběrové čokoládové bonbony“. Jak tam tak byla přesazená přímo z čokoládovny, truchlivě vzpomínala na lepší časy, kdy jezdila po pásech, máčela se čokoládě a tiskla k ostatním, hopsala a jásala, zatímco teď musí neprodyšně uzavřená ležet v regálu jako ta nejhoupější ze všech hloupých cukrovinek a koukat jen na záda nebo povislá břicha svých společnic stejné velikosti a tvaru.

Najednou ucítila, jak ji berou něčí ruce a je vhazována do nákupního košíku, pak s pytlíkem někdo zachřastil a nakonec se dostala na světlo, když pytlík roztrhly dětské ručky. Pepermintka štěstím celá bez sebe, natáhla vzrušeně vlahý jarní vzduch, když vtom uslyšela, jak dětské hlásky volají „Taky! Já chci taky“ a najednou KŘUP, a MLASK a MŇAM a bylo po pepermintce a najednou jsme u konce téhle svěží pohádky.